

Liber II De dolo et contumacia Ti. VI

agens noie alieno b iure suo no excipit: sic nec. hinc ad h. ff. de doli excep. si peccator. Item res ecclesiastica sur publici turt: s; b publico ad quatuor n sic copesatio. C. b copesatio. Ad. l. j. r. l. ij. (Doli. remittit ad sum. c. r. s. qn facteda. v. qd si vir. vbi tenet Dost. r. lde Spe. de per. et pos. s. j. s. qd si ago. q ager de mirmo/ nio pestozio vel possessozio no op pste puz spolia tione rez. Jo.)

Dulso

H decimas quas cano nici sancti Nicolai se b asserunt infra parochiam ec/ clesie. B. clericis possedisse ali/ c qd iu: et eis per eundem cle/ ricuz spoliatos fuisse neqz debent restitui: nisi euident docuerint q earum possessio nez legitime assecuti fuissent.

Quia eos occupasse inlu/ ste verisimiliter presumantur cum proueniant ex predijs infra alienam parochiam co/ stitutus. Sitq manifestum nisi aliud ostendatur eas de iure comuni ad eandem eccle/

ntie sp ecclie a/ gentis q pnt: vr. s. de pbaro. ex lris. de pcel. pb. ex p re. vbi de h cu si. b asserunt. ex h insular presum/ ptio ptra eos que eis verisimiliter obstar: secus si hoc no pstar et q ille decime essent in alteri parochia: r fac ad eam que dicam. fe. li. de rescrip. c. j. c. Eundem. cler/ cum. no. ltrera: q hoc ius facte pro reo r ptra actorem: si autem spoliati essent a tertio: ius coe licet faceret con/ tra actorem: no rami p reo: vnde tunc decre. locum habe/ re non puro: r facte qd dicit. de pscip. c. j. (Vnde dice bat hie Jo. mo. hie patere q agens restituzio iudicio ptra cu q iure coi iuuat: b; docere de titulo. Vel dicat q spoliatus peres restitui s illa q iure coi pbaro iuuat succubile: illud no ondat. Jo. an.)

Ad.

Occupasse. in mala pre: alibi in bona. vij. q. j. facus. r. s. c. l. de p/ cu. si duo. e Presumant. No. fm opl. Jo. qul no. p. iij. q. j. q laicus restituzione decimaz petere no po terat per decre. s. de prescrip. causaz. Bar. b; ipeu. no. co rarium: cum laici decimas in eadum possideat de sacro. Ad decre. illam causam rndebat q decre. ipa dicit det nere: non dicit possidere. facta puro hanc decre. facere p Jo. vr nisi laicus pbee se legitime assecutum: cum sic co rra eum presumpcio non audetur: qui enim restituzione perle haber duo probare se possedisse et spoliatum fuisse s. e. c. olim. j. et. ij. Et aliud est possidere: et aliud in pos sessione esse. ff. de acqui. pos. si quis autem: et est siml. s. e. ex transmissa. r quod ibi no. Sic ergo est presumpcio co rra actorem: r ius coe p reo: possessio ergo r spoliatio probare no aduocar: vr fiat restituzio pestozio probato pro reo. ad hoc de cau. pos. cum ecclesia. et. c. cuz dilect. ff. de rel ven. officiu. r lde viderur vbi cum qd factum est pro reo notorium. de iuror. significasti (Item Jo. mo. Et dicit etiam Archidia. hie q propter firuam allega/ tionem actoz qul super notozio papa sic debuit iudica/ re: ad hoc. ff. de dol. l. dolo. ff. vr in pos. le. l. is a quo. ff. de ac. emp. et ven. l. empromem. in p. n. ff. de proba. circa. in fi. fa. q dixi post Inno. r Compof. de p. iue. cum in. de p. iul. ex remoz. Jo. an.) ppteraz igit p eo probata firuam in possessione defendat: ad h. ff. de suppl. l. j. s. qd ar. r. ff. de pos. l. bona fides in fi. f Ostendatur. vr coposito: r iudicis prescriptionis: pulleguz: vel aliud si/

mlle de dona. aplice. de his q fi. a Fla. cu aplica. cu ff. g Ecclesiam. selliter. B. clericis. Jo. an. C. ror. Duplex est puzio ptra actozio pzo / Dulso maclam. Secunda puzio ibi: Ad citatione. (Et vr dicit Johan. mo. Prima reperit ius Ad. antiquum alleg. de p. nra. audie C. quomoz r qua do iud. auz. qui semel. C. de frue. r l. ex. no lger. Scda ad hie ius nouu. qd vr dixi st Inno. allo ius re no caueatur. S; Dost. dicit q factis e q cauea tur alio casu quo mlr videret h si ert debere. i pal le. auz libellu. iij q. iij. q habet. C. de l. prest. auz. l. bellu. r exponit ea hie corallit: q pposito pgruis. l. qz q sit mes e?

Siam pertinere De dolo r co/ tumacia. Innocentius. iij. Actoz contumax condemnatur in expensis: nec citatur vltorius ad sui petitione re us: nisi caueat de veniendo. Jo. an. ca I

Actor qui ad termi nu venire ad que citari aduersariuz fecerat: non curauit. venien/ ti reo in expensis propter hoc factis legitime codemnetur. Ad citationem aliam mi nime admittendus: nisi suffi/ pcienter cauerit q in termino

ex quo actor fuit contumax ne ad libellum portigenduz nec ad porrecum prosequendum: nec aduersariuz citat dum admittet: nisi caueat reo vel iudici vr ibi de con/ rsta. lite infra duos menses supple etiam q in termi nis compareret vr h: vel oe danti restituit. Vultum violenta est hie expozitio. Inducit etiam ipse auz. ge/ neraliter. C. de epl. r cle. ex quibus dicit sumptam hie decre. quasi p moduz innouationis illoz iuruz que no seruabant: vr etia no. in pale. auz. libellu. iij. q. iij. in fi. glo. Quicquid dicit Dost. vr dixit Inno. hie alio iu re non cauerit hie expozitio. Inducit etiam auz. loq. etia nulla contumacia preceden. Jo. an.)

Ad termi nium. cum indistincte loquatur de quolibet termino si ue pemptozio suo no. (r siue in pn. cause siue in pgrf Ad. su fran. Dost. alle. r. r. c. j. s. bull. qz circa. ad idem ff. de publi. de p. c. Jo. an.)

Intelligenduz videtur si cur r in reo dicit solet q p qualibet pumacia etia ante pemptoziu pdemnat in expensis: licet solu post pem/ proziu possit excusat. (supple vel missione part. Jo. Ad. an.) de hoc. lxxij. d. honorat. l. iij. q. v. in sum. r. s. de pen. qrela. maior: aut est pumacia actori: no veniens q rel. l. iij. q. iij. c. j. t Curauit. cuz poruisset: vnde no. negligens: vel coempru. ff. de re. iudi. pumacia. ad lde. s. r. l. p. l. c. j. s. solet. h Venient. ergo non venient no pdemnabit: s; copemset pumacia contu/ mact. ff. de dolo. l. duo. ff. de compen. si ambo. Si aut actor: no venit. r iudex fuit abens vel pas: sed pcede/ re no poterat: an fieri pbebat condemnatio: dic vr no. i reo. s. e. r. c. vl. l Propter. h. rone puaacie. de p/ cu. audiet. de excep. pla. s. e. cu dilect. r. c. fine. Et qul ter r contumacia pcedi debeat dic vr no. s. e. pur. r. c. cam. m Legit. qd dicit vr no. ij. q. j. in p. n. s. e. r. l. fine. n Admittet. r sic punit in quo peccante s. de temp. or. lras in fi. o Sufficiens: vr sic pignora vel fidelissimos denf. ff. ma. si madata. s. vlt. si au te hanc dare non posset de iurato. r. s. do. post dnuo. resti. p vestras. vbi de hoc. ad lde. C. de epl. r de. l. ge/ neralit. Dicit aut Inno. q sufficit verbo cauere q po rest veru dicit seruata p dicit dicitin. Ber. p Per mlo. primo scilicet ad hoc. ff. de ver. obli. cu qui hie

De eo qui mittit in pos. cau. Ti. VII

Ad. dis. 2. de ben. non pōe. s. j. cū suis concō. vel de ter mino quocunq; quo ad eius petitionem citabitur reus: hec est enim iudicialis legio que equipollere vniuersali: vt dicitur. s. c. lib. de elec. vt circa. sic et cautio prefatur de p̄ferentia lictis vsq; ad fl. C. de ep̄s. et de. auē. gene/

Ad. rali. (vīe Host. q̄ ideo loquitur singulari vt de intelligere q̄ pro defectu cuiuslibz terminus locus est p̄ne. Jo. an.)

¶ fideliter debet comparere. Bonifacius octauus. Iudex appellans et recedat citare ulterius non tenetur si vult in causa p̄cedere nisi forsitan appellationem renunciet. Jo. an. ca. II

¶ Am qui a tua iterlocutoria vel grauamine: c qd per te sibi pponit illatū a tua p̄sentia recedit appellans. ¶ (Luz protestari videtur hoc ipso se nolle coraz te de cetero litigare) citare ad alia q̄ postea in iudicio faciē g da incubūt: vlt etiā ad sniam h audiendā. ¶ Hñsi spōte ap/

¶ Am qui a tua iterlocutoria vel grauamine: c qd per te sibi pponit illatū a tua p̄sentia recedit appellans. ¶ (Luz protestari videtur hoc ipso se nolle coraz te de cetero litigare) citare ad alia q̄ postea in iudicio faciē g da incubūt: vlt etiā ad sniam h audiendā. ¶ Hñsi spōte ap/

¶ Fideliter p̄sumitur aūrē malitiose abesse: nisi contrarium probetur. scilicet q̄ impeditus fuit. de re iudi. cū bertoldus. de p̄ cura. querelam. vbi de hoc.

¶ Vm qui. ut casum dubi/ um et rationem interserit. ratio ibi: Cum proce/ stari. Et vnum casus exipit ibi: Plur. Jo. an. Et determinat. no. p̄ In nocen. de accus. ad petitionē q̄ Sull. In Specu. d̄ circa. s. vlt de re porum. ver. quid si quis recesserit.

¶ Grauiamine hoc dicitur ex: quia si appellatur a diffinitio: iam hunc est iudex officio suo. de offi. delega. in lictis. ff. de re iudi. iudex. Sed et ideo i illo videtur quo ad executionem que post sententiam imminet faciendā eadem ratione. (hoc intellige in casibus a populo non impedit executionem) q̄ dicit vt de appel. ro/ mana. s. l. i. iur. Jo. an.)

¶ Per te loquitur iudex: sic s. de iure iur. c. vlt. d̄ Appellans. q̄ frustratoris: quod si bene appellare ex causa r formatur: tunc ille a quo appellauerit iudex esset: sic appellans contumax non esset. De reuocatione attestacionis post appellationem habebis q̄ de ap. non solum. e ¶ Protestari. no. q̄ ius singule protestacionem hoc ipso appellando et recedendo.

Ad. (de protestacione iuris et honoris remittit Jo. mo. f. de regu. iur. in general. Job. an.) ¶ Incumbūt. cōsiderato eo statū in quo tū erat: causa. ¶ Sententiaz. p̄usa quia līs erat contestata et liquer de cā: vel talis est cā in q̄ sniari pōt lit. nō prest. qd dicit vt. s. lit. nō presta. quoniam. r. s. eo. p̄iour. h ¶ Audiendam. si non esset contumax expresse citari debet ad sententiam audiendā alias non valeret sententia parte absente. ff. que sen. si ne ap. reclin. l. j. s. item cum ex edicto. et de hoc no. s. de offi. delega. consulate. l ¶ Renunciet. quod potest. ij. q. vj. si quis libellos. C. de ap. si quis. et tracte etiam litigando coram iudice a quo appellatur appellationem renunciat. s. de offi. delega. gratum. de testa. cum venisset. si tamen interest aduerarij ad ipsum interesse tene/ tur. qd dicit vt. s. de ap. interposita. s. ille dicit q̄.

¶ Non renertis. vlt debatur contrarium per decre. s. de offi. delega. cum olim. i. vbi iudices citauerunt appel lanrem quem putabant frustratorie appellasse: ad idem s. vt lit. non contest. accedens. i. vbi etiam iudices citauerunt quem putabant frustratorie appellasse: ad idem s. eo. p̄iour. vbi papa mandat citari cum qui frustratorie appellatur. Sed dicit q̄ de necessitate citari non de/

bet: vt h̄c. ad decre. cum olim. et decre. accedens. dicit q̄ ibi factus narratur nō ius ponitur. ad decre. pur. dico q̄ p̄ ista parte facti: cum ibi papa mādare citari ad ma liciam conuincendam. ergo id de necessitate nō erat q̄ scy citaretur: et de hoc cōsueti citari: de accu. accedens. r. c. ad petitionē. Sed quid dicit? ¶ Questio

¶ pellationi sue renunciet non teneris: nec ideo minus q̄ in eius absentia procefferis: tunc minus processus validus reputari debebit. ¶ De eo qui mittitur in possessionem causz rei seruandę. Innocentius quartus.

¶ Quando agitur de beneficio ecclesiastico ob contumaciam rei non fit missio in possessionem sed ad sententiam lit. nō cōte. proce/ dit. Jo. an. ca. I ¶ Am qui super dignitate: persona tu vel beneficio ecclesiastico

¶ Am qui super dignitate: persona tu vel beneficio ecclesiastico

sum. et in decre. p̄sult. de offi. delega. ad fl. sup. s. incū dicit. q̄ siue alia citacione ad vltiora r ad sniam proce dit possit q̄ intellexit Host. q̄ in citacione cōmunicatus fuit se etia diffinitus vbi videas. Jo. an. ¶ p̄umax s̄ter: nō p̄p̄erea prestari videt q̄ in alijs p̄umax eē velle: s; h̄ malū p̄umacie sub colore boni. ¶ Remedio appellationis defedit: qd simplr p̄umax nō facit. l ¶ Pro cesserit. als de iure. m ¶ Vald̄. Quid de iudicibus datis cū clausula q̄ si nō oēs. oēs s̄t nō p̄nūciauerūt: s; duo vni: tert̄? ho allud. illi duo volunt p̄cedere ad executionē sue snie: q̄rit an possint tertio nō vocato: et videt tertiu ipm nō debere vocari. arg. hui? decre. r. s. h̄ lib. d̄ arbi. c. j. r. ff. de re iudi. duo. ex trib. cū s; p̄p̄o yaleat snia s; et executio. S; dicit idē Jo. mo. q̄ vocad̄ e: nā lz snia duoz teneat tñ all? articul? q̄ emergit e oi/ bus cōis ira q̄ ad illū duo tertio nō vocato p̄cedere n̄ p̄n̄. s. d̄ of. dele. cās. r. c. p̄udētā. s; ad iudicm. als seque tur q̄ si i aliq̄ termi assigroē vn? ab alijs discordaret il li duo illo n̄ restio p̄ea p̄cedere possēt: qd ē absurdū.

¶ Vm qui. ¶ Primo pontis dicitur. Sedo ipi rōnem. Tertio p̄umactis p̄untionem. Sedo ibi: Nec p̄ h̄. Tertio ibi: S; licet. Pōit hec decre. duos casus sp̄ales (pp̄ timore collisio nis et pp̄ rōnē quā ponit rex. fm frā.) ¶ duas reglas. ¶ Regularit̄ em̄ qn̄ agit reali ad p̄umacia rei sit missio i possessionē cā rei suade: fallit i h̄ casu. ¶ Irregularit̄ nō p̄cedit ad testiu receptionē vlt diffinitiuā sniaz ll. n̄ p̄e. fallit i h̄ casu: et ad declaracionē eoz q̄ nō. s. de do. r. p̄n. p̄rigit. (Et approbat hec decre. que nōrauit Vin. s. vt lit. nō p̄e. tuc. Ir̄e decre. ista vt dicit Ho. nō sup̄stuar pp̄e decre. qm̄ s; porro. vt lit. nō p̄e. q; l. l. h̄ s; p̄allē tractat d̄ electioē. ista decre. gn̄alit̄ de cā bñ ficl. Ir̄e illa nō expōit phibebat fieri missionē. q̄ facit ista. Jo. an.) ¶ Beneficio quocunq; (maximo me/ dlo et minimo fm Hostien.) ad hoc de p̄ben. maioribus. de ver. signi. c. penul. o ¶ Ecclesiastico. secus ergo si super tempal p̄benda: vel sp̄ali bñficlo agat: q̄ cum talis possint sine snione canonica possideri: qd

¶ Questio

¶ Ad.

¶ Questio

¶ Dicitur

¶ Ad.

¶ Ad.

¶ Ad.